

J. BOGUMIŁ LEWANDOWSKI

1930 - 2016

doktor habilitowany nauk technicznych
wieloletni kierownik
Katedry Budownictwa Wodnego

absolwent Gimnazjum i Liceum „Oświata” w Kole (1948)

inżynier w zakresie budownictwa wodnego, Politechnika Wrocławska (1952)

inżynier magister budownictwa wodnego, Politechnika Gdańska (1954)

doktor nauk technicznych, Politechnika Gdańska (1964)

doktor habilitowany nauk technicznych w zakresie budownictwa, Politechnika Gdańska (1994)

Józef Bogumił Lewandowski (1930–2016) – w pierwszą rocznicę śmierci

Józef Bogumił Lewandowski (1930–2016)

Józef Bogumił Lewandowski urodził się 23 marca 1930 r. w Kole. Tamże uczęszczał do liceum, gdzie zdał egzamin maturalny w 1948 r. Być może bliskość rzeki Warty była jedną z przyczyn zainteresowania młodego Józefa Bogumiła inżynierią rzeczną. Tytuł zawodowy inżyniera w zakresie budownictwa wodnego uzyskał po czterech latach studiów na Politechnice Wrocławskiej, a tytuł magistra – w 1954 r., po ukończeniu studiów drugiego stopnia na Politechnice Gdańskiej. Początkowo – jeszcze w czasie studiów (1951–1952) – pracował w ZPW w Opolu i w Bydgoskim Biurze Projektów Budownictwa Przemysłowego (1952). Lata 1953–1959 to asystentura w IBW PAN w Gdańsku i jednocześnie (1954–1964) asystentura na Politechnice Gdańskiej w zespole prof. W. Bałcarzkiego. W 1964 r. zdobył stopień doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy pt. „Charakterystyka hydrauliczna urządzenia o przepływie wymuszonym przez sprężone powietrze”.

W 1964 r. parafstwo Lewandowsky przeprowadził się do Poznania, gdzie dr Lewandowski znalazł pracę w Wyższej Szkole Rolniczej na stanowisku adiunkta. Cztery lata później, jako docent, zainicjował powstanie Katedry Budownictwa Wodnego, której był wieloletnim (1969–1970 i 1981–2000) kierownikiem, kierował też (1970–1981) Instytutem Budownictwa Wodnomelioracyjnego i Zakładem Budownictwa Wodnego. W trudnym okresie stanu wojennego przez siedem lat pracował jako dziekan Wydziału Melioracji Wodnych.

Po wieloletnich pracach studialnych i badaniach terenowych elektrowni wodnych na rzekach Bobr, Nysa Kłodzka i Nysa Łużycka w 1993 r. powstała monografia habilitacyjna pt. „Bezpieczeństwo budowli hydrotechnicznych po wieloletnim okresie eksploatacji na przykładzie stopnia wodnego Dychów”. Na jej podstawie i po kolokwium habilitacyjnym na Politechnice Gdańskiej dr Lewandowski w 1994 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Rok później, aż do przejścia

na emeryturę w 2000 r., pracował na stanowisku profesora nadzwyczajnego Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Głównym obszarem zainteresowań naukowych prof. Lewandowskiego były hydrauliczne badania aeratorów i budowli hydrotechnicznych na modelach fizycznych oraz metody badań i ocena bezpieczeństwa budowli hydrotechnicznych. Zainicjował badania przepustowości koryta wód wielkich rzek Warty. Wraz z dr. L. Rembiesz i mgr. J. Młynarzem był pionierem badań geotekstyliów dla potrzeb budownictwa wodnego, a w szczególności projektowanego zbiornika Jezioro na rzece Warcie. W późniejszym okresie zaangażował się też w prace nad rewitalizacją zanysanego zakola chwałszewskiego na rzece Warcie w Poznaniu.

Był autorem i współautorem blisko stu artykułów naukowych, jednej monografii, podręcznika i dwóch skryptów oraz ponad stu nieopublikowanych prac badawczych i ekspertyz naukowych. Dużym wyróżnieniem dla młodego pracownika naukowego było współautorstwo podręcznika pt. Budowie wodne śródlądowe (1969), wydanego jako XVIII tom serii „Budownictwo betonowe” przez ARKADY pod redakcją W. Bałcarzkiego. Doktor B. Lewandowski (bo takim skrótem drugiego imienia się wtedy i później często posługiwał) był współautorem kilku rozdziałów m.in. Prowadnika do ćwiczeń z hydromechaniki (pod redakcją Profesora miał dwa wydania (1999 i 2004)), dotyczącego melioracji wodnych i betonowych budowli wodnomelioracyjnych. Cenną pozycją dydaktyczną jest także podręcznik Mechanika płynów opublikowany przez Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Poznaniu w 2006 r. Profesor na naszej uczelni prowadził zajęcia z przedmiotów: hydraulika, mechanika płynów, regulacja rzek i potoków, budowie wodne, małe elektrownie wodne, OZE. W latach 1968–1985 prowadził także wykłady na Politechnice Poznańskiej z przedmiotów: hydraulika i budownictwo wodne.

Professor Lewandowski był promotorem 62 prac dyplomowych magisterskich i trzech doktorskich. Jako specjalista z uprawnieniami budowlanymi organizował od podstaw trzy laboratoria hydrauliczne, brał czynny udział w adaptacjach i budowie nowych pomieszczeń dla pracowników wydziału.

Józef Bogumił Lewandowski aktywnie uczestniczył w życiu organizacji technicznych i naukowych, m.in.: Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych (1963–2016); Komisji Stowarzyszeniowej ds. Specjalizacji Zawodowej Inżynierów przy Zarządzie Głównym (1983–1988); Radzie Wojewódzkiej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych (1983–1985); Wojewódzkiej Komisji ds. Nagród NOT w Poznaniu (1985–1987); Komitecie Melioracji, Łączarstwa i Torfomazostwa PAN (1972–1998); Komitecie Gospodarki Wodnej PAN (1972–1998); Komisji Nauk Mechanicznych i Budownictwa, Oddział PAN w Poznaniu (1972–1989);

Polskim Towarzystwie Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (1979–2000); International Association for Hydraulic Research (1991–2000); Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk (1999–2016); Komitecie Redakcyjnym Roczników

[Więści akademickie 9-10/2017 str. 21](#)